

ปกิณกะ

ศาสตราจารย์สมัย...ที่ผมเคารพ

ศาสตราจารย์ นายแพทย์วรชัย ศิริกุลชยานนท์

ผมรู้สึกเป็นเกียรติและขอบคุณอย่างสูงที่อาจารย์ได้ให้โอกาสผมเขียนบทความในวาระที่อาจารย์ครบรอบ ๘๔ ปี ทั้งๆ ที่ผมมีโอกาสรู้จักและได้พูดคุยอย่างสนิทสนมกับอาจารย์เพียงไม่กี่ครั้งและเพิ่งเกิดขึ้นมาไม่กี่เดือนนี้เอง ความจริงความสัมพันธ์ระหว่างผมกับอาจารย์มิได้เพิ่งจะเกิดขึ้น แต่เกิดขึ้นมาราวๆ ๕๐ ปีมาแล้ว ในฐานะที่ผมเป็นคนไข้ตั้งแต่สมัยที่อาจารย์เปิดคลินิกอยู่ย่านสะพานดำ ซึ่งแน่นอน.....อาจารย์จำไม่ได้แน่ เพราะคนไข้ของอาจารย์เยอะมาก สิ่งที่ยังจำได้ซึ่งถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของอาจารย์..ก็คือ อาจารย์แต่งตัวทันสมัยเหมือนวัยรุ่น แล้วยังขับรถสปอร์ตสีแดง ซึ่งสมัยนั้นหมอส่วนใหญ่มักจะแต่งตัวเรียบๆ ซึ่งแตกต่างจากตัวอาจารย์โดยสิ้นเชิง ผมคิดว่าหลายท่านคงเห็นพ้องกับผมว่า แม้ว่าอายุของอาจารย์จะครบ ๗ รอบแล้ว แต่อาจารย์ก็ยังแลดูวัยรุ่นอย่างไม่น่าเชื่อ ท่านที่สงสัยว่า บุคลิกที่กระฉกกระชากของอาจารย์เกิดขึ้นเมื่อไร ผมก็พอเป็นพยานบุคคลและให้ข้อมูลเชิงประจักษ์ได้เท่านี้

ศาสตราจารย์สมัย บวรกิตติ เป็นผู้ที่เป็นแรงดลใจให้ผมมาเรียนแพทย์ โดยอาจารย์เองอาจไม่ทราบ ทั้งนี้เพราะผมรอดตรวจที่คลินิกของอาจารย์ ผมได้เห็นใบปริญญาดังๆ ใบประกาศนียบัตรต่างๆ ตลอดจนรูปถ่ายขณะที่อาจารย์ยังศึกษา ณ ต่างประเทศ ในคลินิก ... ดูช่างโก้เหลือเกิน และความรู้สึกที่ประทับใจในตัวอาจารย์ คือ ผมไม่ถูกฉินดยา สมัยเด็กๆ ผมเป็นโรคภูมิแพ้ เคยไปหาหมอหลายหมอ และถูกฉินดยาเสียจนกันเป็นผี ต้องหยุดเรียนไปหลายเดือนจนขัดต่อการไปหาหมอ

ผมจบแพทยศาสตรบัณฑิตที่คณะแพทยศาสตร์ รามาธิบดี แม้อาจารย์ไม่เคยสอนผม แต่ชื่อของอาจารย์ยังอยู่ในความทรงจำเสมอ และยกย่องในความเป็นนักวิชาการของอาจารย์ เพราะได้เห็นชื่ออาจารย์ในบทความทางการแพทย์หลายครั้ง รวมทั้งอาจารย์ได้เป็นบรรณาธิการของวารสารหลายฉบับรวมทั้งสารศิริราช ซึ่งผมได้เห็นบทบาทของอาจารย์เด่นมากในด้านการใช้ภาษาไทยแทนภาษาต่างประเทศในการเรียกชื่อโรค หรือ ศัพท์เทคนิคต่างๆ ในทางการแพทย์

ผมได้มีโอกาสรู้จักอาจารย์จริงๆ ไม่นานมานี้เอง คิดว่าประมาณ ๕-๖ เดือนเท่านั้น จากการแนะนำของรองศาสตราจารย์ ดร.ปริยา ลิพท์กุล ซึ่งเป็นอาจารย์ทางด้านโภชนาวิทยา สำนักงานวิจัย คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี โดยบอกผมว่า อาจารย์อยากหานักวิจัยมาช่วยทางด้านเนื้องอกที่เกิดจากแร่ใยหิน ความจริงผมไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญทางนี้โดยตรง แต่มีความรู้สึกอย่างจริงใจว่าอยากช่วยอาจารย์ เพราะมีต้นทุนที่ศรัทธาในตัวอาจารย์อยู่แล้ว จึงพยายามชักชวนพยาธิแพทย์ และแพทย์เชี่ยวชาญทางโรกระบบทางเดินหายใจ มาช่วยกันเพื่อให้งานของอาจารย์สำเร็จ และคิดว่าผลของงานที่อาจารย์เป็นผู้ผลักดันให้เกิดนี้จะเป็นคุณประโยชน์อย่างอนันต์ต่อประเทศชาติ แม้ว่าจะได้รู้จักอาจารย์ไม่นานนัก สิ่งประทับใจในตัวอาจารย์ซึ่งคิดว่าควรเป็นแบบฉบับที่ดีของนักวิชาการอาวุโส คือ

- ๑) อาจารย์ให้เกียรติผู้ร่วมงานอย่างสูง และไม่ถือตัว
- ๒) อาจารย์เข้าใจจิตใจและความรู้สึกของผู้ร่วมงาน ตลอดจนทราบถึงอุปสรรคต่างๆ ที่พึงจะเกิดขึ้น โดยที่ผู้ร่วมงานไม่ต้องเป็นฝ่ายเอ่ยบอก
- ๓) อาจารย์มีความโอบอ้อมอารี อารมณ์ดี คุยสนุก
- ๔) อาจารย์เป็นพหุสูตรและสามารถให้คำปรึกษาได้ในเกือบทุกเรื่อง
- ๕) อาจารย์เป็นผู้ที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากที่สุด
- ๖) อาจารย์ดูแลสุขภาพกายและใจได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด ยากที่คนอื่นจะทำได้

ผมขอให้อำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลกดลบันดาลให้อาจารย์และครอบครัวมีความสุข ความเจริญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอให้อาจารย์ให้มีสุขภาพดี ความคิดอ่านแจ่มใส เพื่อทำประโยชน์ให้กับสังคมต่อไปนานๆ

ด้วยความเคารพ

ศาสตราจารย์ นายแพทย์วรชัย ศิริกุลชยานนท์

ภาควิชาพยาธิวิทยา

โรงพยาบาลรามาธิบดี